

พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ

ปฐมกาล ๑๗.๑-๒๗

คำนำ

ชีวิตของมนุษย์มีขึ้นมีลง บางช่วงมีความสุขและบางช่วงมีความทุกข์ มีได้มาและการสูญเสียไป เช่นเดียวกับชีวิตของอับราม บางช่วงได้รับพระพรมากและบางช่วงตกลงในการทดลอง (ปฐมกาล. ๑๖) จิตวิญญาณของเขาตกต่ำลงเพราะประนีประนอมต่อความผิดบาป

บาปที่พระเจ้าทรงสะอิดสะเอียนคือ “บาปเรื่องเพศ” ผลของความผิดนั้น **ประการแรก** ทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างอับรามกับพระเจ้าค่อนข้างกระต่อนกระแท่น **ประการที่สอง** ครอบครัวของอับรามมีปัญหาหุ่นวาย ชีวิตของท่านอยู่ในช่วงขาลงเป็นเวลาถึง ๑๓ ปี (ตั้งแต่อายุ ๘๖ ปีจนถึง ๙๙ ปี – ปฐมกาล. ๑๖.๑๖, ๑๗.๑)

บทเรียน : ไม่ต่างไปจากชีวิตของคริสเตียน หากทำความผิดบาปเหมือนกับอับราม จิตวิญญาณของเราจะตกต่ำด้วย จนกว่าจะมีการกลับใจ สารภาพความบาปและคืนดีกับพระเจ้า

สัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า

ปฐมกาล ๑๗ เราเชื่อว่าในพระคัมภีร์ตอนนี้ อับรามได้สารภาพบาปต่อพระเจ้าแล้ว และพระองค์ทรงให้ห้อยโทษ เหมือนที่พระองค์ทรงยกโทษให้แก่ษัตริย์ดาวิด เมื่อครั้งท่านได้ล่วงประเวณีกับนางบัทเชบา (สดุดี. ๕๑)

เราเชื่อว่าในช่วง ๑๓ ปี ที่อับรามปกปิดความผิดบาปของตนเองไว้ นั้น พระเจ้ายังทรงรักและห่วงใยเขาอยู่เสมอ และยังคงตอบคำอธิษฐานของเขา แต่อับราฮัมหาได้มีความสุขไม่ เหมือนดังที่ผู้เขียนสดุดีกล่าวว่า “พระเจ้าทรงประทานสิ่งที่ท่านขอ แต่ทรงให้โรคผอมแห้งมาทรมานท่าน” (สดุดี. ๑๐๖.๑๕) โรคผอมแห้งนั้นมาจากความทุกข์ใจ ขมขื่น และกินไม่ได้นอนไม่หลับ พระคัมภีร์บางฉบับแปลว่า “แต่ทรงกระทำให้จิตใจของเขาห่อเหี่ยวไป”

ข้อคิด : เมื่อใดก็ตามที่เราทำความผิดบาปและไม่ยอมสารภาพต่อพระเจ้า เราก็คงตกอยู่ในโรคผอมแห้งเช่นกัน

พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

“เมื่ออายุได้เก้าสิบเก้าปี พระเจ้าทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสแก่ท่านว่า เราเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงดำเนินอยู่ต่อหน้าเราและเป็นคนดีพร้อม” (ข้อ ๑) นี่เป็นคำตรัสหนุนใจสำหรับอับรามและเราคริสเตียนทั้งหลายด้วย

ในภาษาฮีบรูใช้คำว่า “เอล ชาดคาย” (El Shaddai) มาจากสองคำคือ เอลแปลว่าผู้มีกำลัง ชาดแปลว่าอ้อมอกแม่ รวมความแล้วหมายถึง “พระเจ้าทรงเป็นแม่ที่มีพระทรวงสามารถปกป้องคุ้มครองไว้อย่างเข้มแข็ง” ภาพที่เห็นจากที่นี่ อ้อมอกแม่ที่เข้มแข็ง เป็นสถานที่ให้ความอบอุ่น มี

ความปลอดภัย อยู่ที่นี่จะไม่มี ความหิวกระหาย ไม่มี ความวิตกกังวล แต่มีความสุขตลอดไปเป็น นิตย์

พระคัมภีร์บางฉบับแปลว่า “พระเจ้าทรงฤทธานุภาพ, พระเจ้าผู้ทรงศักดิ์คานุภาพ” คำนี้ ปรากฏในพระธรรมโยบ ๓๑ ครั้ง พระเจ้าทรงหนุนใจยาโคบด้วยถ้อยคำนี้ (ปฐมกาล. ๓๕.๑๑) ใน สมัยที่อิสราเอลอพยพออกจาก การเป็นทาสในอียิปต์ พระองค์ก็ทรงหนุนใจโมเสสเช่นกัน (อพยพ. ๘.๑) ขณะเมื่อยาโคบแก่ห่อหมแล้ว เขาได้กล่าวอวยพรแก่โยเซฟด้วยพระนามนี้ “พระเจ้าผู้ทรง ฤทธานุภาพ” (ปฐมกาล. ๔๕.๒๕)

ผู้เขียนสดุดีกล่าวถึงการพึ่งในร่มเงาของพระมหิทธานุภาพ “ผู้อาศัยอยู่ ณ ที่กำบังขององค์ผู้ สูงสุด ผู้ที่อยู่ในร่มเงาของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” (สดุดี. ๕๑.๑)

ชื่อแห่งความเชื่อ

“อับรามกราบลงถึงดิน พระเจ้าตรัสแก่ท่านว่า นี่เป็นพันธสัญญาของเรา กับเจ้า เจ้าจะเป็น บิดาของประชาชาติมากมาย ชื่อของเจ้าจะมีชื่ออับรามอีกต่อไป เจ้าจะมีชื่อใหม่คืออับราฮัม เพราะ เราให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย” (ปฐมกาล. ๑๗.๔-๕)

ชื่อเดิมของอับรามคือ “บิดาผู้เป็นที่ขย่ง” พออายุล่วงมา ๕๕ ปี พระเจ้าก็ทรงเปลี่ยนชื่อ ของท่านเสียใหม่ว่า “อับราฮัม – บิดาแห่งมวลชน” เชื่อว่าผู้คนคงจะหัวเราะด้วยความขบขันว่า เขา เป็นพ่อของคนเดียวยังไม่ได้ (เพราะภรรยาของอับรามเป็นหมัน) นับประสาอะไรที่จะเป็นพ่อของ คนจำนวนมาก

ในเรื่องนี้อับราฮัมต้องใช้ความเชื่ออย่างมาก อาจารย์เปาโลกล่าวว่า ความเชื่อแบบนี้แหละที่ นำไปสู่ความชอบธรรม “พระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่าอับราฮัมเชื่อในพระเจ้าและเพราะความเชื่อ นั้นเอง พระเจ้าทรงถือว่าท่านเป็นคนชอบธรรม” (โรม. ๔.๑)

ความเชื่อที่แท้จริงมิใช่เกิดจากการกระทำของตนเอง แต่เกิดจากการไว้วางใจในพระเจ้า คำ ว่าพระเจ้าทรง “ถือว่า” (นับว่า) เป็นภาษาทางศาสนศาสตร์หมายถึงการ โอน การย้าย การเปลี่ยนมือ หรือเอาของคนหนึ่งไปให้อีกคนหนึ่ง เช่น อาดัมคนเดียวทำบาป แต่ทุกคนที่เกิดมาก็เป็นคนบาป ด้วย (โรม. ๓.๒๓) หรือพระเยซูผู้บริสุทธิ์คนเดียว ตายแทนความผิดบาปของคนทั้งโลก (๑ เปโตร. ๒.๒๔)

ความชอบธรรม

พระคัมภีร์กล่าวถึงความชอบธรรมมีอยู่ ๒ แบบ คือ

๑) ความชอบธรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่มนุษย์กำหนดหรือตั้งขึ้นเอง เช่น ถ้าทำตามระเบียบ กฎเกณฑ์ของศีลธรรมและศาสนาอย่างเคร่งครัด ไม่กินเนื้อสัตว์ ไม่รวมประเวณี ไม่เกี่ยวข้องกับเงิน ทอง มีท่าทีเหมือนดังผู้บริสุทธิ์ เป็นต้น

๒) ความชอบธรรมที่มาจากพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวถึง “ความชอบธรรม” โดยใช้ภาพพจน์ ของการใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสม “ให้เจ้าซื้อเสื้อผ้าสีขาวเพื่อนุ่งห่ม” (วิวรณ์. ๔.๑๘) ในงานมงคลสมรส

ของพระเมษโปดก “เจ้าสาวของพระองค์ได้เตรียมพร้อมแล้ว ทรงโปรดให้เจ้าสาวสวมผ้าป่านเนื้อละเอียดใสบริสุทธิ์ เพราะผ้าป่านเนื้อดีนั้นได้แก่การประพฤติอันชอบธรรมของพวกธรรมิกชน” (วิวรณ์. ๑๙.๗-๘)

คริสเตียนที่รัก เมื่อท่านได้รับการชำระด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ท่านเป็นคนชอบธรรมแล้ว

สรุป

พระวจนะของพระเจ้าในวันนี้สอนเราจากชีวิตของอับราฮัม

- จงระมัดระวังความผิดบาปที่อาจจะเกิดขึ้นในชีวิต และนำไปสู่ความเสื่อมถอยจากความสัมพันธ์กับพระเจ้า
- อย่าซักซ้าที่จะถ่อมใจลง สรรภาพความผิดบาป
- ระลึกเสมอว่าที่พระทรงของพระเจ้านั้นมีความอบอุ่นและสันติสุขเป็นนิรันดร์
- เราเป็นคนชอบธรรมแล้ว จงดำเนินชีวิตคริสเตียนทุก ๆ วันด้วยความเชื่อ.